

den lovgivende Magts Stilling til Folketirken bestemt. Spørgsmaalet er altsaa, om Mellemtilstanden, inden denne Forsatning er bleven givet (Hør!), og navnlig da, om den lovgivende Magt i denne Mellemtid er berettiget til at give Love. Jeg for mit Vedkommende kan ikke Andet end antage, at den lovgivende Magt er juridisk berettiget dertil, og at der i saa Henseende ikke kan være nogen Tvivl, da der udtrykkelig staaer i Grundloven, at „den lovgivende Magt er hos Kongen og Rigsdagen i Forening“. Jeg skal altsaa ikke fra den Side hente nogen Indvending mod det foreliggende Forslag. Der er vel mod mit her Anførte blevet reist den Indvending, at der i Rigsdagen kunne sidde Mænd af forskjellige Troesbekendelser, og at Rigsdagen derfor ikke skulde have juridisk Ret til at give Love for Folketirken, men det vilde jo for det Første aabenbart staae i Modsigelse til at Rigsdagen skal ved Lov vedtage Folketirkens Forsatning; thi Forsatningsloven er den højeste, den største Lov, der staaer over alle de andre Lovgivningsarbejder, som i Sammenligning hermed maa betragtes som mindre Lovarbejder. Og dernæst, om man end ikke benægter den juridiske Mulighed af, at en stor Mængde Medlemmer af afvigende Troes-samsfund kunne sidde her paa Rigsdagen, saa, dersom der er Sandhed i de Ord, at den lutherisk-evangeliske Kirke er Danmarks Folketirke, vil det Tilfælde heller ikke indtræde, at der her paa den danske Rigsdag skulde sidde saa Mange med en afvigende Troesbekendelse, at deraf skulde opstaae Fare for Folketirken. Dette er en naturlig Følge af, at disse Ord staae i Grundloven som en virkelig Sandhed, og derfor kan man ikke hente sine Beviser fra Noget, der kun kan tænkes som muligt, naar denne Mulighed er i aabenbar Strid med de virkelige Forhold. Men naagtet jeg saaledes ikke fra den juridiske Side kan eller vil fremsøre nogen afgjørende Indvending mod det heromhandlede Forslag, har jeg derimod saameget mere at erindre imod det i andre Henseender. Der er bleven anført til Forsvar for dette Forslag, at de andre Samsfund udenfor Folketirken havde man givet en stor og ubunden Frihed, og at det derfor vilde

være i Strid dermed, naar man lod saadanne Indskrænkninger blive bestaaende for Folketirken; men man overseer aldeles, at alle disse Samsfund, som vel fra een Side betragtet have en stor og ubunden Frihed, dog have deres egne indre Love (Hør!), deres indre Bestemmelser, hvorved de ere bundne i samme eller lignende Grad, som Folketirkens Medlemmer ere bundne ved Folketirkens Bestemmelser. Det beroer aldeles paa disse Samsfunds indre Love og Bestemmelser, om der skal være en større Frihed eller ikke. Jeg for min Deel tvivler saaledes om, at Den kan vedblive at være Medlem af det baptistiske Samsfund, som lader sit Barn døbe; jeg troer, at, naar en Baptift lader sit Barn døbe, vil det af Baptisterne betragtes som en Erklæring om, at han træder ud af Samsundet (Nei, Jo!), ialt Fald kunde der være en saadan Lovbestemmelse i det baptistiske Samsfund; det er meget vaanskelig at kjende disse smaae Samsfunds Love, fordi de dele sig i saa mange smaae Partier. — Jeg siger altsaa, at det kun er tilsyneladende, at disse forskjellige Samsfund have en saadan ubunden Frihed, de ere, som sagt, bundne ved deres indre Love. Jeg spørger nu Forsamlingen, om man vilde finde det rigtigt, om vi her vedtoge en Lov, hvorved man paa samme Maade greb ind i disse Samsfunds indre Forhold, som man her ved den foreslaaede Lovbestemmelse griber ind i Folketirkens Ordning, om man vilde ansee det rigtigt at give en Lov, ifølge hvilken en Baptift kunde henvende sig til hvilken som helst baptistisk Præst han vilde (Grundtvig: Vi have allerede grebet ind i disse Samsfunds indre Forhold). Hvad den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 4de District (Grundtvig) bemærkede, er aldeles urigtigt, (Ja! Ja!), han har aldeles Uret i denne Henseende, vi have kun ordnet Dis-senternes Forhold til Staten, men vi have ikke grebet ind i disse Samsfunds indre Forhold (Jo! Jo! Nei! Nei!). Jeg er aldeles overbevist om, at Forsamlingens Fleerhed vil være enig med mig heri, men iøvrigt skal jeg ikke videre indlade mig paa disse Afbrødedelser. Det andet Punkt, der kommer i Betragtning, er det, at selv om vi vilde vedtage en Lovbestemmelse som den foreslaaede, burde